

Luuk en Jasper als marineschepen

Het is zaterdagmorgen. Het regent pijpenstelen. Jasper en Luuk vervelen zich.

‘Gaan jullie dan met de Lego spelen... of met de play mobil,’ zegt moeder. ‘Nee, daar hebben we geen zin in. We willen iets anders, iets leuks doen!’

Opeens krijgt Jasper een goed idee.

‘Mogen we naar het zwembad, mam?’ vraagt Jasper.

Moeder schudt haar hoofd. ‘Nee, daar zijn jullie echt nog te klein voor.’

Luuk stoot Jasper aan.

‘Laten we mijn vader vragen of hij mee gaat. Die vindt zwemmen altijd leuk.’

‘Mag het dan wel, mam?’ vraagt Jasper.

‘Ja, als Luuk’s vader meegaat wel.’

Ze rennen naar het huis van Luuk.

‘Papa, gaat u met ons zwemmen?’

‘Zwemmen? Tja... hm... dat lijkt me wel leuk... even denken of ik zin heb... eh... Ja, ik heb zin! Gaan jullie je zwemspullen maar pakken.’

Drie kwartier later liggen ze in het zwembad. Vader zwemt baantjes in het grote bad. Jasper en Luuk hebben een paar balletjes meegenomen en spelen in het recreatiebad.

‘Laten we spelen dat wij marineschepen zijn,’ stelt Luuk voor.

‘Ja, cool. Dan waren we vijanden van elkaar en gingen we op elkaar schieten.’

Ze zwemmen een stukje van elkaar vandaan. Luuk gaat op zijn rug liggen, tilt zijn hand met een tennisballetje uit het water en gooit het met een grote boog in de richting van Jasper.

‘Ha, mispoes! Nu ik!’

Jasper kijkt goed waar zijn vijand vaart, richt, en vuurt zijn bom af. Met een kleine plons landt het balletje net naast het hoofd van Luuk.

‘Kaboem!’ roept Jasper.

‘Oei, dat was er maar net naast. Ik ben een klein beetje beschadigd!’ roept Luuk terug.

Na tien keer op elkaar geschoten te hebben, is de lol eraf.

‘Laten we je vader gaan beschieten,’ zegt Jasper.

Ze klimmen op de kant en rennen naar het grote bad. In het midden zien ze vader rustig zwemmen.

‘We moeten heel voorzichtig zijn, zodat hij ons niet ontdekt.’

Ze duiken het bad in. Proestend komen ze boven. ‘Brrr! Dit water is veel kouder dan in het andere bad!’

Behoedzaam zwemmen ze in de richting van de vader van Luuk. Die heeft niets in de gaten van het gevaar dat hem nadert, en zwemt rustig door.

‘Vader was een groot vrachtschip van de Duitsers, en wij zijn Amerikanen. Wij schieten hem naar de kelder!’ zegt Luuk.

‘Is hieronder een kelder?’ vraagt Jasper verbaasd.

‘Nee joh, maar zo noem je dat als je een schip tot zinken brengt. Dan gaat hij naar de kelder.’

‘O. Wat een rare uitdrukking,’ vindt Jasper.

‘Let op, daar komt hij. We vuren tegelijk!’

In beide handen hebben ze een tennisbal. ‘Eén... twee... nu!’

Met een mooie boog vliegen er vier bommen door de lucht en plonzen op en rond vader neer. Verschrikt kijkt hij op en ziet Jasper en Luuk.

'Wij zijn Amerikaanse marineboten, en u bent een Duits vrachtschip. Wij hebben u beschoten.'

'O nee, ik ben geraakt. Ik heb een lek!' roept vader. 'Ik breek door de midden... blup blup... help, ik zink!'

Langzaam verdwijnt vader onder water. Nog even komen er een paar blups bovenborrelen, dan is alles stil. Luuk en Jasper schateren. 'Die was goed raak!' Ze wachten even, maar vader komt niet meer boven. Luuk kijkt in het rond. 'Waar is hij nou?'

Ze proberen onder water te kijken, maar ze zien niets.

'Hij kan toch niet zomaar weg zijn?' zegt Jasper.

'Weet je wat, nu waren we onderzeeërs en gingen we op onderzoek uit!' verzint Luuk.

Hij haalt diep adem en duikt onder water.

Jasper haalt ook diep adem en gaat zijn vriend achterna.

Met hun ogen wijd open zwemmen ze onder water rond. Maar nergens is vader te zien. Opeens gebaart Luuk. Hij wijst naar beneden. Jasper kijkt. Daar, vlak boven de bodem, ligt iets.

Ze komen boven. 'Wat was dat?' vraagt Jasper.

'Dat was vast m'n vader. Ik ga kijken!'

Ze halen diep adem, en duiken weer.

Het bad is best diep. Moet moeite bereiken ze Luuk's vader. Ze grijpen hem beet en trekken hem naar boven. Proestend duiken ze weer op.

Als ze het water uit hun ogen hebben gewreven, kijken ze in het lachende gezicht van Luuk's vader.

'Nou, dat was op het nippertje zeg! Ik had echt bijna geen lucht meer. Bedankt voor het redden hoor!'

'Ik wist niet dat u zolang onder water kon blijven,' zegt Luuk.

'Kom mee, dan gaan we bommetjes maken vanaf de kant,' zegt vader.

'Gaaf!' roept Luuk. Want vader kan hele hoge bommen maken. Zo hoog dat het water soms tegen het plafond komt.

Eeuwoud Koolmees